انتخاب شاگردان

و هنگامی که گروهی بر وی ازدحام مینمودند تا کلام خدا را بشنوند، او به کنار دریاچه جنیسارت ایستاده بود.²و دو زورق را در کنار دریاچه ایستاده دید که صیادان از آنها بیرون آمده، دامهای خود را شست و شو مینمودند.³پس به یکی از آن دو زورق که مال شمعون بود سوار شده، از او درخواست نمود که از خشکی اندکی دور ببرد. پس در زورق نشسته، مردم را تعلیم میداد.⁴و چون از سخن گفتن: فارغ شد، به شمعون گفت، به میانه دریاچه بران و دامهای خود را برای شکار بیندازید.5شمعون در جواب وی گفت: ای استاد، تمام شب را رنج برده چیزی نگرفتیم، لیکن به حكم تو، دام را خواهيم انداخت. ٔو چون چنين كردند، مقداری کثیر از ماهی صید کردند، چنانکه نزدیک بود دام ایشان گسسته شود. 7 و به رفقای خود که در زورق دیگر بودند اشاره کردند که آمده ایشان را امداد کنند. یس آمده هر دو زورق را پر کردند بقسمی که نزدیک بود غرق شوند.⁸شمعون یطرس چون این را بدید، بر پایهای عیسی افتاده، گفت: ای خداوند از من دور شوزیرا مردی گناهکارم.⁹چونکه بهسبب صید ماهی که کرده بودند، دهشت بر او و همهٔ رفقای وی مستولی شده بود.¹⁰و هم چنین نیز بر یعقوب و پوحتّا، پسران زېدی، که شریک شمعون بودند. عیسی به شمعون گَفْت: مترس! پس از این مردم را صید خواهی کرد.¹¹پس چون زورقها را به کنار آوردند، همه را ترک کرده، از عقب او روانه شدند.

عیسی شفا میکند یک مردی پر از برص را و چون او در شهری از شهرها بود، ناگاه مردی پر از برص آمده، چون عیسی را بدید، به روی در افتاد و از او درخواست کرده، گفت: خداوندا، اگر خواهی میتوانی مرا طاهر سازی. ¹پس او دست آورده، وی را لمس نمود و گفت: میخواهم. طاهر شو. که فوراً برص از او زایل شد. ¹و او را قدغن کرد که هیچکس را خبر مده، بلکه رفته خود را به کاهن بنما و هدیهای بجهت طهارت خود، بطوری که موسی فرموده است، بگذران تا بجهت ایشان شهادتی شود. ¹لیکن خبر او بیشتر شهرت یافت و گروهی بسیار جمع شدند تا کلام بیشتر شهرت یافت و گروهی بسیار جمع شدند تا کلام او را بشنوند و از مرضهای خود شفا یابند، ¹⁶و او به ویرانهها عزلت جسته، به عبادت مشغول شد.

And it came to pass, that, as the people pressed upon him to hear the word of God, he stood by the lake of Gennesaret, And saw two ships standing by the lake: but the fishermen were gone out of them, and were washing their nets. And he entered into one of the ships, which was Simon's, and prayed him that he would thrust out a little from the land. And he sat down, and taught the people out of the ship. 4Now when he had left speaking, he said unto Simon, Launch out into the deep, and let down your nets for a draught. 5 And Simon answering said unto him, Master, we have toiled all the night, and have taken nothing: nevertheless at thy word I will let down the net. And when they had this done, they inclosed a great multitude of fishes: and their net brake. And they beckoned unto their partners, which were in the other ship, that they should come and help them. And they came, and filled both the ships, so that they began to sink. When Simon Peter saw it, he fell down at Jesus' knees, saying, Depart from me; for I am a sinful man, O Lord. For he was astonished, and all that were with him, at the draught of the fishes which they had taken: ¹⁰ And so was also James, and John, the sons of Zebedee, which were partners with Simon. And Jesus said unto Simon, Fear not; from henceforth thou shalt catch men. 11 And when they had brought their ships to land, they forsook all, and followed him. 12 And it came to pass, when he was in a certain city, behold a man full of leprosy: who seeing Jesus fell on his face, and besought him, saying, Lord, if thou wilt, thou canst make me

clean. 13 And he put forth his hand, and touched him, saying, I will: be thou clean. And immediately the leprosy departed from him. 14 And he charged him to tell no man: but go, and shew thyself to the priest, and offer for thy cleansing, according as Moses commanded, for a testimony unto them. 15 But so much the more went there a fame abroad of him: and great multitudes came together to hear, and to be healed by him of their infirmities. 16 And he withdrew himself into the wilderness, and prayed. 17 And it came to pass on a certain day, as he was teaching, that there were Pharisees and doctors of the law sitting by, which were come out of every town of Galilee, and Judaea, and Jerusalem: and the power of the Lord was present to heal them. 18 And, behold, men brought in a bed a man which was taken with a palsy: and they sought means to bring him in, and to lay him before him. 19 And when they could not find by what way they might bring him in because of the multitude, they went upon the housetop, and let him down through the tiling with his couch into the midst before Jesus.²⁰And when he saw their faith, he said unto him, Man, thy sins are forgiven thee. 21 And the scribes and the Pharisees began to reason, saying, Who is this which speaketh blasphemies? Who can forgive sins, but God alone?²²But when Jesus perceived their thoughts, he answering said unto them, What reason ye in your hearts?²³Whether is easier, to say, Thy sins be forgiven thee; or to say, Rise up and walk?²⁴But that ye may know that the Son of man hath power upon earth to

عیسی شفا میکند یک مفلوج را

روزی از روزهـا واقـع شـد کـه او تعلیـم مـیداد و 1 فریسیان و فقها که از همهٔ بُلْدان جلیل و پهودیّه و اورشلیم آمده، نشسته بودند و قوّت خداوند برای شفای ایشان صادر میشد،¹⁸که ناگاه چند نفر شخصی مفلوج را بر بستری آوردند و میخواستند او را داخل کنند تا پیش روی وی بگذارند.¹¹و چون بهسبب انبوهی مردم راهی نیافتند که او را به خانه درآورند، بر پشتبام رفته، او را با تختش از میان سفالها در وسط پیش عیسی گذاردند.²⁰چون او ایمان ایشان را دید، به وی گفت: ای مرد، گناهان تو آمرزیده شد.²¹آنگاه کاتبان و فریسیان در خاطر خود تفکّر نموده، گفتن گرفتند: این کیست که کفر میگوید؟ جز خدا و بس کیست که بتواند گناهان را بیامرزد؟²²عیسی افکار ایشان را درک نموده، در جواب ایشان گفت: چرا در خاطر خود تفکّر ميكنيد؟23كدام سهلتر است، گفتن: اينكه گناهان تو آمرزیده شد، با گفتن: اینکه برخیز و بخرام؟²⁴لیکن تا بدانید که پسر انسان را استطاعتِ آمرزیدن گناهان بر روی زمین هست، مفلوج را گفت: تو را میگویم برخیز و بستر خود را برداشته، به خانهٔ خود برو!²⁵در ساعت برخاسته، پیش ایشان آنچه بر آن خوابیده بود برداشت و به خانهٔ خود خدا را حمدکنان روانه شد.²⁶و حیرت همه را فرو گرفت و خدا را تمجید مینمودند و خوف بر ایشان مستولی شده، گفتند: امروز چیزهای عجيب ديديم.

دعوت لاوي

²⁷از آن پس بیرون رفته، باجگیری را که لاوی نام داشت، بر باجگاه نشسته دید. او را گفت: از عقب من بیا!⁸²در حال همهچیز را ترک کرده، برخاست و در عقب وی روانه شد.⁹²و لاوی ضیافتی بزرگ در خانهٔ خود برای او کرد و جمعی بسیار از باجگیران و دیگران با ایشان نشستند.³⁰امّا کاتبان ایشان و فریسیان همهمه نموده، به شاگردان او گفتند: برای چه با باجگیران و گناهکاران اَکل و شُرب میکنید؟³¹عیسی در جواب ایشان گفت: تندرستان احتیاج به طبیب ندارند بلکه مریضان.²³و نیامدهام تا عادلان بلکه تا عامیان را به توبه بخوانم.

دربارهٔ روزه

³³پس به وی گفتند: از چه سبب شاگردان یحیی روزه OPV © Copyright 2019 logoshouse.com | KIV | www.logosl

forgive sins, (he said unto the sick of the palsy,) I say unto thee, Arise, and take up thy couch, and go into thine house. 25 And immediately he rose up before them, and took up that whereon he lay, and departed to his own house, glorifying God. ²⁶ And they were all amazed, and they glorified God, and were filled with fear, saying, We have seen strange things to day. 27 And after these things he went forth, and saw a publican, named Levi, sitting at the receipt of custom: and he said unto him, Follow me. 28 And he left all, rose up, and followed him.²⁹And Levi made him a great feast in his own house: and there was a great company of publicans and of others that sat down with them. 30 But their scribes and Pharisees murmured against his disciples, saying, Why do ye eat and drink with publicans and sinners?³¹And Jesus answering said unto them, They that are whole need not a physician; but they that are sick.³²I came not to call the righteous. but sinners to repentance. 33 And they said unto him, Why do the disciples of John fast often, and make prayers, and likewise the disciples of the Pharisees; but thine eat and drink?³⁴And he said unto them, Can ve make the children of the bridechamber fast, while the bridegroom is with them?³⁵But the days will come, when the bridegroom shall be taken away from them, and then shall they fast in those days. ³⁶ And he spake also a parable unto them; No man putteth a piece of a new garment upon an old; if otherwise, then both the new maketh a rent, and the piece that was taken out of the new agreeth not with the old. 37 And no man putteth new

بسیار میدارند و نماز میخوانند و همچنین شاگردان فریسیان نیز، لیکن شاگردان تو اکل و شرب مىكنن؟34 بديشان گفت: آيا مىتوانيد يسران خانهٔ عروسی را مادامی که داماد با ایشان است روزه دار سازید؟³⁵بلکه ایّامی میآید که داماد از ایشان گرفته شود، آنگاه در آن روزها روزه خواهند داشت.³⁶و مَثَلی برای ایشان آورد که: هیچکس پارچهای از جامه نو را بر جامه کهنه وصله نمیکند والاّ آن نو را پاره کند و وصلهای که از نو گرفته شد نیز در خور آن کهنه نَبُوَد.³⁷و هنچکس شراب نو را در مشکهای کهنه نمیریزد والاّ شـراب نـو، مشکهـا را یـاره میکنـد و خودش ریخته و مشکها تباه میگردد.³⁸بلکه شراب نو را در مشکهای نو باید ریخت تا هر دو محفوظ بماند.³⁹و کسی نیست که چون شراب کهنه را نوشیده فیالفور نو را طلب کند، زیرا میگوید کهنه بهتر است.

Luke 5

wine into old bottles; else the new wine will burst the bottles, and be spilled, and the bottles shall perish. But new wine must be put into new bottles; and both are preserved. No man also having drunk old wine straightway desireth new: for he saith, The old is better.